

obytných neb k účelům průmyslovým používaných, které pro účely zemědělské používány býti nemohou.

Nss tento názor sdíleti nemohl.

Nehledě k tomu, že úřad vychází z předpokladu, že zmíněná budova bude moci po příslušné úpravě tvořiti základ pro soběstačnou selskou usedlost, kterýžto předpoklad, jak svrchu uvedeno, stížnosti zvrátiti se nepodařilo, jest i právní názor stížnosti, jako by úřad nemohl převzít a přidělit budovy obytné a budovy průmyslovým účelům sloužící, mylný. I budovy obytné a budovy průmyslové podléhají záboru — pokud z něho nejsou vyloučeny dle § 3 lit a) zák. zábor. — a následkem toho podrobeny jsou také všem důsledkům ze záboru plynoucím, tudíž zejména také přidělování dle zákona přidělového. Ustanovení § 15, odst. 3. přiděl. zákona, na který se stížnost odvolává, nikterak nevylučuje, aby budovy sloužící dotud účelům průmyslovým, přiděleny byly k účelům zemědělským a obytným.

Ostatně námitka tato směřuje k hájení určitých zájmů veřejných, k jichž zastupování povolán jest úřad, nikoliv st-l jakožto strana v řízení správním

Č. 2354.

V y h o š t ě n í: I. Úřad města s vlastním statutem není příslušným vypovědět tuzemského státního občana (nejen z obvodu města, ale) i z příslušného venkovského okresu. — II. Písemné vyhotovení vyhošťovacího nálezu není předepsáno, stačí jeho ústní vyhlášení straně. — III. O podmínkách vyhoštění.

(Nález ze dne 12. května 1923 č. 8162).

V ě c: Františka P., provdaná R. v O. proti zemské správě politické v Brně o vypovězení z obce a okresu.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí, pokud jím byla st-lka vyhoštěna z okresu Olomouce-venkova, zrušuje se pro nezákonnost; v ostatním zamítá se stížnost jako bezdůvodná.

D ů v o d y: St-lka byla dne 17. července 1922 po odpykání 5měsíčního těžkého žaláře pro zločin dle §§ 171, 173, 176 II a) tr. z. dodána krajským soudem ve Znojmě městské radě v Olomouci k dalšímu zařízení. Dle trestního záznamu ke spisům připojeného byla soudně trestána celkem 26krát.

Nálezem ze 17. července 1922 vyhostil úřad st-lku ve smyslu Šu 1 lit. d) a Šu 2 zák. ze 27. července 1871 č. 88 ř. z. z ohledu veřejného pořádku a bezpečnosti na vždy z obvodu olomouckého a z venk. okresu. St-lka prohlásila, že se z tohoto rozhodnutí odvolává. Městská rada v Olomouci, předkládajíc spisy zsp-é k vyřízení odvolání, navrhla zamítnutí jeho, poněvadž st-lka jest cizímu majetku nebezpečná, a bydlíc u dráhy, má stále příležitost k nádražním krádežím.

Zsp v Brně výnosem z 9. října 1922 nevyhověla odvolání st-lčinu z důvodu, že jsou dány zákonné předpoklady pro její vyhoštění

Stížnost k nss-u podaná především vytýká, že úřad pryč stolice nemohl st-lku vypovědět z venkovského okresu olomouckého, na nějž se působnost městské rady nevztahuje.

Nss shlédal tuto námitku důvodnou.

Rozhodnutím městské rady v Olomouci byla st-lka skutečně vypovězena nejen z obvodu městské obce olomoucké, nýbrž i z olomouckého okresu venkovského, na který se působnost městské rady olomoucké nevztahuje. Poněvadž zde nejde o vypovězení cizozemce, jež vztahovati se může na celé území republiky, nýbrž o vypovězení zdejší státní občanky z určitého území, v němž nemá práva domovského, přestoupila městská rada, vypověděvši st-lku též z území mimo vlastní obvod, meze místní své příslušnosti, i jest výrok její, pokud se vztahuje také na území mimo obvod města Olomouce, nezákonný.

Poněvadž jde o porušení normy kompetenční, musil nss k námitce té přihlídnouti, třeba v řízení správním uplatněna nebyla, a musil nař. rozhodnutí, pokud opomenulo napravit v naznačeném směru rozhodnutí prvé stolice a vyslovalo vypovězení st-lky i z území mimo obvod úřadu prvé stolice, zrušiti pro nezákonnost.

V příčině vypovězení st-lky z města Olomouce uvážil nss toto:

V ohledu formálním namítá stížnost, že st-lce nebyl doručen výměr prvé stolice, čímž jí odňata byla možnost odvolání své řádně provésti.

Soud neshlédal námitku tuto důvodnou. Zákon nepředpisuje, že by straně vyhoštěné mělo se dostati písemného vyhotovení vyhošťovacího nálezu, nýbrž dle zákona stačí, když nález ústně straně se vyhlásí. Prohlásí-li strana, že se z nálezu odvolává, má o tom sepsán býti protokol, který předložiti jest rekursní stolici (§ 9 cit. zák.). Úřad také tak učinil, a stížnost ani nevytýká, že by tento postup úřadem zachován nebyl.

Po stránce věcné třeba podotknouti, že úřad prvé stolice, na jehož důvodech stolice druhá ničeho nezměnila, dovolává se pro své rozhodnutí ustanovení § 1 lit. d) cit. zákona.

Dle tohoto ustanovení lze vypověděti trestance neb kárance z vazby propuštěné, jestliže ohrožují bezpečnost osoby nebo majetku.

Stížnost připouští, že st-lka byla trestankou z vazby propuštěnou, namítá však, že okolnost ta k vypovězení nestačí.

Úřad také nevypověděl st-lku pouze proto, že jest trestankou z vazby propuštěnou, nýbrž výslovně uvádí, že činí tak se zřetelem na veřejný pořádek a bezpečnost, čímž naznačuje, že by pobyt st-lky v Olomouci ohrožoval veřejný pořádek a bezpečnost v této obci.

Pokud stížnost namítá, že úřad nevyšetřil okolnosti pro tento předpoklad, sluší uvést, že úřad šetření to konal a zjistil, že st-lka byla již mnohokrát trestána pro četné delikty proti bezpečnosti majetku.

Dospěl-li úřad na základě této okolnosti k úsudku, že by další pobyt st-lky v Olomouci ohrožoval bezpečnost majetku v této obci, jest úsudek tento výsledkem hodnocení skutkových okolností, jež po stránce věcné nss přezkoumávati nemůže

Č. 2355.

V y h o š t ě n í: I. Věty jako při nálezu předchozím. II. Zda pobyt osoby vyhoštěné v obci je na závalu veřejného pořádku a bezpečnosti v obci, jest otázkou skutkovou.

(Nález ze dne 12. května 1923 č. 8163).